

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 24760

гр. София, 14.07.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 46 СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ

като разгледа докладваното от КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ Гражданско дело № 20231110115912 по описа за 2023 година

Постъпила е искова молба от **Г. А. Н.** с ЕГН: *****, адрес: АДРЕС чрез адв. Б. З. –сът.адрес:АДРЕС адвокатска кантора „М и З.“ срещу „ФИРМА“ АД, ЕИК 1111111111, със седалище и адрес на управление: АДРЕС и срещу „ФИРМА“ ЕООД, ЕИК 11111111, със седалище и адрес на управление: АДРЕС, за която съдът констатира, че е редовна, а предявените с нея искове – допустими.

Водим от горното и на основание чл. 140, ал. 1 и ал. 3 ГПК, Софийският районен съд,

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **03.10.2023 г. от 11.10 часа**, за които дата и час да се призоват страните.

СЪОБЩАВА на страните проекта си за доклад по делото:

Производството е образувано по искова молба на **Г. А. Н.** с ЕГН: *****, адрес: АДРЕС чрез адв. Б. З. –сът.адрес:АДРЕС адвокатска кантора „М и З.“ срещу „ФИРМА“ АД, ЕИК 1111111111, със седалище и адрес на управление: АДРЕС и срещу „ФИРМА“ ЕООД, ЕИК 11111111, със седалище и адрес на управление: АДРЕС, с която се моли съда да приеме за установено

-спрямо ответника „ФИРМА“ АД, че клаузата на чл.4 от от договор за паричен заем № 11111111111 е нищожна,

- спрямо ответника „ФИРМА“ ЕООД че сключеният между тях договор за предоставяне на поръчителство № 11111111111 е нищожен.

Ищцата твърди, че на 20.02.2020г. е сключила договор за паричен заем № 11111111111 с „ФИРМА“ АД. Страните са се договорили за отпуснатия заем да бъде в размер на 7000 лева, видът на вноската е месечна, а размерът на месечния лихвен процент не е посочен. В чл. 4 от процесния договор е уговорено, че страните се съгласяват договорът за заем да бъде обезпечен с гарант – две физически лица, поръчители или банкова гаранция в полза на институцията, отпуснала кредита. Поръчителите следва да отговарят на следните условия: да представи служебна бележка от работодател, за размер на трудовото

възнаграждение, нетния размер на трудовото възнаграждение да е в размер на минимум 1 000 лв., да работи по безсрочен трудов договор, да не е поръчител, да има чисто ЦКР или да представи сключен договор за гарантиране на задължението с предварително одобрено от заемотателя дружество-гарант.

На датата на сключване на договора, между „ФИРМА“ АД, ищцата сключила с втория ответник договор за предоставяне на гаранция № 1111111111, по силата на който „ФИРМА“ ЕООД е поело задълженията да обезпечи пред „ФИРМА“ АД задълженията на заемотополучателката. Обезпечението се изразявало в наличие на парични средства и готовност за изплащане на задълженията на кредитополучателя. Въз основа на сключения договор за поръчителство, ищцата се е задължила да заплати на гарантиращото дружество възнаграждение, което е разсрочено за изплащане, заедно с месечната вноска по договора за кредит. Съгласно договора за поръчителство, ищцата е следвало да предоставя дължимите парични думи на „ФИРМА“ АД, което пък от своя страна, съгласно договора, е упълномощено от „ФИРМА“ ЕООД да събира в тяхна полза сумите по процесния договор. Съобразно чл. 3, ал. 1 от договора за поръчителство, възнаграждението се дължи в полза на поръчителя „ФИРМА“ ЕООД, като „ФИРМА“ АД единствено е овластено да приеме плащането (фактически да получи паричните средства за възнаграждението, които след това да предаде на поръчителя).

Изложени са съображения, че „ФИРМА“ АД е едноличен собственик на капитала на „ФИРМА“ ЕООД и в тази връзка кредиторът и поръчителят са свързани лица, което е видно от Търговски регистър към АВ

Сочи се, че съгласно чл. 22 от ЗПК, когато не са спазени изискванията на чл. 10, ал. 1, чл. 11, ал. 1, т. 7- 12 и т. 20, чл. 12, ал. 1, т. 7- 9 от ЗПК, договорът за потребителски кредит е недействителен и липсата на всяко едно от тези императивни изисквания води до настъпването на тази недействителност.

Поддържа се, че тъй като „ФИРМА“ ЕООД е свързано лице с кредитора по договора за заем, то разходът за потребителя по договора за поръчителство с „ФИРМА“ ЕООД е сигурен и изначално известен за кредитора - от една страна предоставянето на поръчителство е необходимо условие да се усвои финансовия ресурс, а от друга - условията за другите две обезпечения (две физически лица - поръчители и банкова гаранция) са на практика невъзможни за осъществяване от длъжника. Същевременно, кредиторът не включва възнаграждението по договора за поръчителство към ГПР, като стремежът му е по този начин да заобиколи и нормата на чл. 19, ал. 4 ЗПК. Съгласно чл. 22 ЗПК, вр. чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК договорът за потребителски кредит е недействителен, ако в същия не е посочен годишен процент на разходите и общата сума, дължима от потребителя.

Твърди се и, че самият Договор за предоставяне на поръчителство № 1111111111 е изначално лишен от основание, тъй като по силата на посоченото правоотношение, в полза на потребителя не се предоставя услуга.

Сочи се и, че договорът за предоставяне на поръчителство е нищожен поради накърняване на добрите нрави и защото сумата, която е уговорена като възнаграждение, е в размер на повече от половината от сумата по отпуснатия заем. Безспорно е, че така е нарушен принципа на добросъвестност и справедливост и са накърнени добрите нрави.

Претендират се разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответна та страна „ФИРМА“ АД е депозирила отговор на исковата молба, с която исковете се оспорват като неоснователни.

Излагат се аргументи, че предвидените в чл. 4 от Договора за паричен заем обезпечения, не целят заобикаляне на нормата на чл. 19, ал. 4 от ЗПК, от тези обезпечения не възникват разноски по кредита, които да следва да бъдат включени в ГПР. Соци се, че липсват нарушения на чл. 11, ал. 1, т. 10 и т. 11 ЗПК, годишният процент на разходите не е по-висок от пет пъти размера на законната лихва.

Поддържа се, че гаранцията се издава от гаранта и влиза в сила в 3 дневен срок само и единствено в случай че заемателят не изпълни задълженията по сключения Договор за паричен заем да предостави обезпечение – поръчителство от две физически лица или

банкова гаранция. Договорът за предоставяне на гаранция е едно второ, акцесорно облигационно правоотношение и не би могло дължимото се възнаграждение на гаранта да бъде включено в годишния процент на разходите по Договора за паричен заем. Сочи се, че чл. 11, ал. 1, т. 10 предвижда, че ГПР се изчислява към момента на сключване на договора за кредит, към която дата на кредитора няма как да е известно дали заемателят ще предостави обезпечение, кое точно, какъв разход ще направи за него или ще избере да не предоставя обезпечение.

Изложени са съображения и относно действителността на гаранционната сделка. Твърди се, че неизпълнението на договорните задължения по чл. 4 от договора за кредит са обусловили сключването на договора за поръчителство, като се излагат аргументи, че същият не е без правно основание и не противоречи на добрите нрави, както и че са налице предпоставките за възникването на дължимостта на възнаграждението на поръчителя.

Претендират се разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответната страна „ФИРМА“ ЕООД депозирала отговор на исковата молба, с която исквете се оспорват като неоснователни с идентични аргументи по отношение на договора за поръчителство, изложени от първия ответник.

Претендират се разноски.

В срока за отговор на исковата молба „ФИРМА“ АД, ЕИК 1111111111 е предявило и насрещен иск срещу **Г. А. Н.** с ЕГН: ***** с който се иска да бъде осъдена първоначалната ищца да заплати сумата от **2590,68 лв.**, представляваща непогасената сума по главницата по Договор за паричен заем № 1111111111 в размер на **2 496,13 лв.** и дължимата лихва в размер на **94,55 лв.**, ведно със законна лихва от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата.

Твърди се, че по силата на договора „ФИРМА“ АД е предал в собственост на Г. А. Н. сумата от 7000.00 лв., а Г. А. Н. се е задължила да я върне при посочените в Договора условия, а именно – на 36 равни седмични вноски, всяка от които в размер на 215,89 лв., платими на равни периоди. Уговорен бил фиксиран годишен лихвен процент в размер на 30.00 %, въз основа на който размерът на общо дължимата възнаградителна лихва за срока на Договора възлиза на 772,04 лв. Общата дължима сума, съгласно чл. 2, т. 7 от Договора, възлиза на сумата от 7772,04 лв. Първата дължима вноска е следвало да бъде заплатена на 06.03.2020 г., а 2 последната – на 30.10.2020 г., до която дата цялата дължима по договора сума следва да бъде погасена.

При условията на евентуалност, в случай, че бъде уважен главния иск за недействителност на договора за кредит се претендира **Г. А. Н. да бъде осъдена да заплати сумата от 1 818.64 лв.**, представляваща, на основание чл. 23 от ЗПК, главница по така обявения за недействителен договор за паричен заем, след отнасяне на платената към настоящия момент лихва в размер на 677,49 лв.

Иска се да бъде допусната съдебно-счетоводна експертиза, вещото лице по която, след като направи проверка при „ФИРМА“ АД и вземе предвид приложените към исковата молба, отговора и насрещната искова молба доказателства, да изготви заключение, с което да даде отговор на следните въпроси: 1. Какви суми са дължими и заплатени по Договор за паричен заем № 1111111111 и каква част от заплатените суми са разпределени за погасяване на главница и лихви? 2. Какъв е размерът на незаплатените главница и лихва, дължими съгласно Договора за паричен заем?

В срока по чл. 131 ГПК ответната страна- първоначален ищец не е депозирала отговор на исковата молба.

ПРАВНАТА КВАЛИФИКАЦИЯ на предявените иски е чл. 124, ал. 1 ГПК във вр. чл. 26 ЗЗД.

По делото няма ненуждаещи се от доказване факти и обстоятелства по смисъла на чл. 154, ал. 2 и чл. 155 ГПК.

РАЗПРЕДЕЛЯ доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти, както следва:

-В тежест на „ФИРМА“ АД е да установи валидно облигационно правоотношение между него и ищеца, породено от договор за потребителски кредит, по който заемодателят е изпълнила задълженията си /в т.ч. реалното предоставяне на заемната сума/ точно както и валидността на уговорената клауза на чл. 4 от договора.

-В тежест на „ФИРМА“ ЕООД е да установи валидно облигационно правоотношение между него и ищеца, породено от договор за възмездно поръчителство, по който поръчителят е изпълнил задълженията си.

ПРАВНАТА КВАЛИФИКАЦИЯ на предявените насрещни иски е чл. 79, ал. 1, предл. първо ЗЗД, чл. 240, ал. 1 и ал. 2 ЗЗД във вр. чл. 9 ЗПК и чл. 86 ЗЗД

РАЗПРЕДЕЛЯ доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти, както следва:

-В тежест на ищеца е да установи наличието на валидно облигационно правоотношение между страните, породено от договор за потребителски кредит, по който кредиторът е изпълнил задълженията си /в т.ч. реалното предоставяне на заемната сума/ точно, както и наличието на възникнало в полза на ищеца изискуемо вземане срещу ответника за заплащане на претендираните парични суми.

- В тежест на ответника е да установи настъпили правопогасяващи, правоизключващи, правоунищожавачи или правоотлагащи юридически факти.

На основание чл. 146, ал. 1, т. 5 във вр. с ал. 2 ГПК съдът **УКАЗВА** на страните, че съгласно чл. 153 и чл. 154, ал. 1 ГПК всяка страна е длъжна да установи спорните факти, на които основава своите искания или възражения, както и връзките между тези факти.

УКАЗВА на страните, че съдът служебно следи за неравноправни клаузи в потребителския договор по смисъла на чл.143 от ЗЗП и чл. 7, ал. 3 ГПК.

ЗАДЪЛЖАВА „ФИРМА“ АД, и „ФИРМА“ ЕООД в 7-дневен срок да предоставят цялото кредитно досие и всички налични при тях документи свързани с процесните договори, в противен случай ще се приложат последиците по чл. 161 ГПК.

ДОПУСКА приложените към исковите молби молба писмени доказателства като допустими, необходими и относими по делото, тъй като се отнасят до релевантни за спора факти.

ДОПУСКА изготвянето на съдебно-счетоводна експертиза, вещото лице по която да отговори на поставените в насрещната исковата молба въпроси и на служебно

поставен такъв като съобрази дължимото по договора от заемополучателя възнаграждение за поръчител и включи същия в ГПР какъв е размера на ГПР?

ОПРЕДЕЛЯ депозит за изготвяне на експертиза в размер на 300 лева, платим от „ФИРМА” АД по депозитна сметка на СРС в едноседмичен срок от получаване на настоящото определение.

НАЗНАЧАВА за вещо лице В. Д. П., която да се уведоми за изготвяне на експертизата след представяне на квитанция за внесен депозит.

НАПЪТВА страните към СПОГОДБА, като указва, че съдебната спогодба има сила на влязло в сила решение и не подлежи на обжалване пред по-горен съд, като при постигане на спогодба се възстановява половината от внесената държавна такса.

УКАЗВА на страните, че в срок най-късно в насроченото съдебно заседание могат да изразят становищата си във връзка с дадените от съда указания и проекта за доклад по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия.

УКАЗВА на страните, че ако не изпълнят дадените от съда указания в срок, същите губят възможността да направят това по-късно, освен ако пропускът се дължи на особени непредвидени обстоятелства.

ДА СЕ ВРЪЧИ препис от определението на страните по делото.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____